

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Om Bjovulfs Drape eller det af Hr. Etatsraad Thorkelin 1815 udgivne angelsachsiske Digt

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 242. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1817_306_11-txt-shoot-idm1006/facsimile.pdf (tilgået 15. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

fortryllede Skov. Med Gyfen see de Wisers Hoved ligge paa Søe-Klinten, og Vandet vrims af Drager, men Bjovulf rustet sig uforfærdet til at drages med dem i Dybet, isører sin gode Brynje, som ei lader sig bryde, og fatter paa sit Hoved en kongelig Hjelme med Svine-Kignelse der ei lader sig fløve *). Hunferd, som nu har glemt hvad han før sagde i sin Ruus, og som ei selv tør vove sig i Dybet, laaner Bjovulf Hruntung, sit i Edder hørbede Sværd, og nu skal Vove-Spillet prøves.

Den 22de Sang begynder med Bjovulfs Heltedjarvel, hvori han beder Prodigat at vise sig som hans Fader, hvis han mister Livet, sørge for hans Stalbrødt, og sende Hjelat hans Klenodier, for at Gothe-Kongen, Hrædels Søn, kan deraf lære, i hvor gavmild en Herres Gaard han haver tjent **). Dog, uden at die paa Svar, see vi ham springe i Bølgerne, hvor han snart bliver annammet af den mægtige Hav-True, Grændels Moder, som drager

*) Bekendt er i det gamle Noeden Hjelmen Hilde Svinn, som man herved erindres om.

***) Stole S. 112 l. 19 er en Trykfeil for Skale: Skale omtrent det tydske Støle. Mig synes Bjovulf beder Hunferd at give en af hans Mand, Galdelaf, det og synes nævnt S. 62, Hruntung, hvis han falder, men saa ganske vis er jeg ikke derpaa.

ham til sit Huus paa Havets Bund. Her besinder han sig i en vandtæt Hald, ved hvis mætte Dplysning han skifter sin Hinde, og slaar til hende med Sværdet, men første Gang i sine Dage seiger det om sin Svinger, døvet med Trolddoms-Konst. Dog, Goternes Helt er ei vant til at forsage, og stolende paa sine Biernes Kræfter, tager han et Lag i Trold-Kvindens Skuldrer, saa hun caver, men hun tager igjen, og bliver ham for stærk, saa han maas bukke, og er nær ved at styrte. Nu drager hun sit brune, bredblade Sværd, for at hævne sin Søn, og ude havde det været med den helige Kæmpe, hvis ikke Brynien havde trodstet Staalsteg og en højere Magt styret for ham.

I den 23de Sang høre vi Gotens Triumph, i sin første Nød ser han et gammelt Sette-Sværd hænge paa Væggen *), saa svært at ingen Mand ellers kunde løfte det, men ei ham ser svært, det grider han stur, og kløver Trold-Kvinden, hvor paa der bliver saa lyst i Hallen, som naar Soel beskinner Jorden. Han ser Grændel ligge der afmægtig, men dog levende, og fuldender sin Bedrift med at afhugge hans Hoved. Men see nu! forunt-

*) At det var paa Væggen Sværdet hangde siger Bjovulf Sten S. 125, l. 24, men her staar on so-arvum, som jeg ikke forstaaer at bruge.

